

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 242.470 van 28 september 2018
in de zaak A. 225.094/X-17.223.**

In zake : 1. Anne-Marie DEKOKER
 2. Jacques D’HAENE
 3. Ludwina LESAGE
 4. Louis LENS
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Marleen Ryelandt
 kantoor houdend te 8200 Brugge
 Gistelse Steenweg 472
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de PROVINCIE WEST-VLAANDEREN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jo Goethals
kantoor houdend te 8800 Roeselare
Kwadestraat 151 B/41
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkommende partij :

de GEMEENTE ZONNEBEKE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Jacky d’Hoest en Gilles Dewulf
kantoor houdend te 8310 Assebroek (Brugge)
Baron Ruzettelaan 27
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ontvangen op 2 mei 2018, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 21 december 2017 van de provincieraad van de provincie West-Vlaanderen, houdende de definitieve vaststelling van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan “Nonnebossen-woonclusters”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Eerste auditeur Tom De Waele heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 7 september 2018.

Staatsraad Stephan De Taeye heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Marleen Ryelandt, die verschijnt voor de verzoekende partijen, advocaat Jo Goethals, die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Jo Goethals, die *loco* advocaten Jacky d’Hoest en Gilles Dewulf verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Tom De Waele heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoekers zijn eigenaar van onroerende goederen, gelegen in en rond het gebied “Nonnebossen” op het grondgebied van de gemeente Zonnebeke. Het gebied wordt door het bij koninklijk besluit van 14 augustus 1979 vastgesteld gewestplan Ieper-Poperinge bestemd als gebied voor verblijfsrecreatie. In de Nonnebossen komen een groot aantal weekendverblijven voor, waarvan het grootste deel ook permanent wordt bewoond.

3.2. Om aan de problematiek van de permanente bewoning in gebied voor verblijfsrecreatie een oplossing te geven, maakt de provincie West-Vlaanderen een provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan “Nonnebossen” op, dat door de provincieraad op 28 juni 2012 definitief wordt vastgesteld en door de Vlaamse regering met een besluit van 17 oktober 2012 wordt goedgekeurd. Met het arrest nr. 230.393 van 3 maart 2015 vernietigt de Raad van State dit plan.

3.3. De provincie West-Vlaanderen herneemt hierop de planopmaakprocedure en beslist om het plangebied in twee gedeelten op te splitsen. Twee afzonderlijke ruimtelijke uitvoeringsplannen zouden aldus worden opgemaakt voor, enerzijds, het centrale beboste gedeelte van het gebied en, anderzijds, de op de vier hoeken van het gebied gelegen deelzones waar meer dense bebouwing en bewoning voorkomt.

3.4. Wat het eerstgenoemde planinitiatief betreft – “Nonnebossenbos” – blijkt de provincieraad van de provincie West-Vlaanderen in vergadering van 23 maart 2017 de opmaakprocedure te hebben gestaakt teneinde een oplossing te laten uitwerken op het gewestelijke beleidsniveau.

3.5. In de andere planprocedure – “Nonnebossen-woonclusters” – wordt een voorontwerp van provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan opgemaakt, waaromtrent op 12 september 2016 een plenaire vergadering wordt gehouden.

3.6. Over het voorgenomen plan wordt een plan-MER-screeningsnota opgemaakt, en op 28 november 2016 bevestigt de dienst Milieueffectrapportage van de Vlaamse overheid “dat het voorgenomen plan geen aanleiding geeft tot aanzienlijke negatieve milieugevolgen en dat de opmaak van een plan-MER niet nodig is”.

3.7. Met een besluit van 23 maart 2017 stelt de provincieraad van de provincie West-Vlaanderen het ontwerp van provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan “Nonnebossen-woonclusters” (hierna: PRUP) voorlopig vast.

3.8. Gedurende het openbaar onderzoek over het ontwerp-PRUP worden 18 bezwaren ingediend.

3.9. De provinciale commissie voor ruimtelijke ordening van de provincie West-Vlaanderen brengt op 7 september 2017 een advies uit.

3.10. Met een besluit van 21 december 2017 stelt de provincieraad van de provincie West-Vlaanderen het bestreden PRUP definitief vast. De betreffende woonclusters in de vier hoeken van het gebied krijgen een bestemming als “zone voor recreatief wonen”. Bijhorend toont de plankaart nog zones voor “wegenis met openbaar karakter” in de vier delen van het plangebied, zones voor “nooddiensten” in het zuidwestelijk deel van het plangebied, een “zone voor horeca” in het zuidoostelijke deel van het plangebied, een “zone voor open oppervlaktewater” in het noordwestelijke gedeelte van het plangebied, en een zone voor “bouwvrij agrarisch gebied” in het uiterste westen van het plangebied.

IV. Tussenkoms

4. Met een op 5 juni 2018 ter post aangetekend verzoekschrift vraagt de gemeente Zonnebeke om in het geding te mogen tussenkomen.

Er is grond om dat verzoek in te willigen.

V. Excepties

5. Vooralsnog bestaat er geen noodzaak om over de door de verwerende en de tussenkomende partij opgeworpen excepties uitspraak te doen. Een onderzoek van en een uitspraak over die excepties zouden zich alleen opdringen indien de grondvoorwaarden voor het toewijzen van de vordering tot schorsing vervuld mochten zijn, wat, zoals hierna zal blijken, niet het geval is.

VI. Schorsingsvoorwaarden

6. Krachtens artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan de schorsing van de tenuitvoerlegging slechts worden bevolen onder de dubbele voorwaarde dat de zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring en dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden.

VII. Spoedeisendheid

De aangevoerde spoedeisendheid

7. Verzoekers stellen dat de provincie bij de vaststelling van het bestreden PRUP zelf “hoogdringendheid” heeft ingeroepen, aangezien er dringende ingrepen nodig zijn “naar brandveiligheid en riolering in de woonclusters”. Volgens hen bestaat het “potentieel risico” “dat de gemeente binnen een zeer korte termijn maatregelen zal uitvoeren voor het brandveilig maken van de permanente woningen en ook werken zal uitvoeren voor aanleg van riolering”. Zij wijzen erop dat in de toelichtingsnota bij het bestreden PRUP wordt aangegeven dat “met oog op brandveiligheid, riolering en wegenis, onteigeningen zullen dienen te gebeuren in het plangebied Nonnebossen-Bos”. Voor verzoekers’ percelen, gelegen aan de rand van het kwestieuze plangebied, zal dit met zich meebrengen dat “er bomen zullen worden gekapt [...] en ook werken zullen worden uitgevoerd om riolering aan te brengen”, wat aanleiding zal geven tot onteigeningen in het gebied Nonnebossen-Bos.

Bovendien zullen zich volgens verzoekers “ondertussen meer permanente bewoners vestigen in het plangebied PRUP Nonnebossen-Woonclusters, met een dichtere bewoning tot gevolg en meer druk op het gebied van het bos. Ondertussen zullen ook chalets in het bestreden PRUP worden verkocht als zijnde permanente woonst”.

Tenslotte is het volgens verzoekers “weinig zorgvuldig en derhalve een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel” om het bestreden PRUP vast te stellen en goed te keuren zonder de effecten op het gebied Nonnebossen-bos te onderzoeken en de mogelijke toekomstige onteigeningen aldaar aan te geven. Zij besluiten dat “[h]et middel [...] in elk van haar onderdelen dan ook als gegrond voor[komt]”.

Beoordeling

8.1. Het komt er voor een verzoekende partij die beweert dat de zaak te spoedeisend is om de uitkomst van het annulatieberoep te kunnen afwachten, op aan om van die urgentie te overtuigen aan de hand van de concrete feiten die zij in haar vordering aanvoert.

Dit houdt in dat het aan de verzoekende partij toekomt aan de zaak eigen, specifieke gegevens bij te brengen die *in concreto* aantonen dat de zaak spoedeisend is, gelet op de nadelige gevolgen die een tenuitvoerlegging van het bestreden besluit voor haar persoonlijk veroorzaken.

In beginsel kan alleen rekening worden gehouden met hetgeen over de spoedeisendheid in het verzoekschrift of de daarbij gevoegde stukken wordt uiteengezet en gestaafd.

8.2. De grondvoorwaarde van de spoedeisendheid is te onderscheiden van deze van het voorhanden zijn van een ernstig middel. Aan de eerstgenoemde grondvoorwaarde moet afzonderlijk zijn voldaan.

Het betoog van verzoekers dat het “weinig zorgvuldig [is] en derhalve een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel” uitmaakt om het bestreden PRUP vast te stellen en goed te keuren zonder de effecten op het gebied Nonnebossen-bos te onderzoeken en de mogelijke toekomstige onteigeningen aldaar te duiden, betreft de grondvoorwaarde van het voorhanden

zijn van een ernstig middel, en vermag de spoedeisendheid van de vordering niet aan te tonen.

8.3. Waar verzoekers zich ter zake van de spoedeisendheid van hun vordering beroepen op de onteigening van hun eigendom, moet vooreerst worden opgemerkt dat zij pas uit hun eigendom zullen worden ontzet wanneer de vrederechter de onteigening zal hebben toegestaan. Die onteigening kan door de vrederechter slechts worden uitgesproken nadat hij het onteigeningsbesluit op zowel zijn externe als zijn interne wettigheid heeft getoetst. Deze wettigheidscontrole is door het Grondwettelijk Hof evenwaardig bevonden aan de controle waartoe de Raad van State kan overgaan. Verzoekers zullen dus hun wettigheidsbezwaren kunnen doen gelden voor de vrederechter, die er uitspraak over zal moeten doen en, als hij ze gegrond bevindt, het verlies van hun eigendom zal afwenden.

8.4. Verzoekers tonen voorts niet aan dat er werken of onteigeningen binnen of buiten het kwestieuze plangebied nakend zouden zijn. Dat deze nakend zouden zijn, spreekt de gemeente als tussenkomende partij overigens uitdrukkelijk tegen. Zij stelt dat “Geomix bezig [is] met het redigeren van de nodige opmetingsplannen, wat op zich al een tijdrovende bezigheid is”, en dat er “nog meerdere jaren” zullen nodig zijn voor het aanvatten van de werken, die hoe dan ook geen enkele repercussie zullen hebben voor de eigenaars van het Nonnebossen-bos. Verzoekers brengen bij de uiteenzetting van de spoedeisendheid in hun verzoekschrift niet het minste concrete bewijs bij dat werken of onteigeningen reeds zouden zijn aangevat of op het punt staan om te worden aangevat. De door hen aangevoerde omstandigheid dat de provincie bij de vaststelling van het bestreden PRUP zelf “hoogdringendheid” heeft ingeroepen, aangezien er dringende ingrepen nodig zijn “naar brandveiligheid en riolering in de woonclusters”, volstaat niet om aan te nemen dat de zaak thans daadwerkelijk spoedeisend is. Verzoekers’ betoog ter zake betreft dan ook een toekomstige, potentiële spoedeisendheid, die afhankelijk is van nog te nemen beslissingen en die niet de onmiddellijke schorsing van het bestreden PRUP kan verantwoorden.

Een schorsingsvordering kan steeds worden ingesteld wanneer de daartoe vereiste spoedeisendheid zich wél zou aandienen.

8.5. Het algemene betoog van verzoekers dat er zich “ondertussen meer permanente bewoners [zullen] vestigen in het [bestreden] plangebied, met een dichtere bewoning tot gevolg en meer druk op het gebied van het bos” en er “ondertussen” “ook chalets in het bestreden PRUP [zullen] worden verkocht als zijnde permanente woonst”, volstaat tenslotte evenmin om de spoedeisendheid van hun vordering aan te tonen. Dit geldt nog meer nu de verwerende en de tussenkommende partij er terecht lijken op te wijzen dat geen van de verzoekers in het gebied woonachtig is. Verzoekers beweren ter terechtzitting wel dat zij op hun percelen geregeld verblijven, maar brengen daarvan bij de uiteenzetting van de spoedeisendheid in hun verzoekschrift eens te meer geen concreet bewijs bij.

9. Gelet op wat voorafgaat, slagen verzoekers er niet in om van de urgentie van de zaak te overtuigen. Er is zodoende niet voldaan aan ten minste één van de twee cumulatieve voorwaarden gesteld in artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden besluiten te bevelen. Die vaststelling volstaat om de schorsingsvordering af te wijzen.

BESLISSING

1. Het verzoek van de gemeente Zonnebeke tot tussenkomst wordt ingewilligd.

2. De Raad van State verwerpt de vordering tot schorsing.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 28 september 2018, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Stephan De Taeye,	wnd. kamervoorzitter,
	staatsraad
bijgestaan door	
Frank Bontinck,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Frank Bontinck

Stephan De Taeye